

BUNE PRACTICI PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ DE CALITATE

METODA DIALOGULUI

METODA DIALOGULUI

Metoda dialogului poate fi definită ca un ansamblu de tehnici de comunicare și interacțiune între cadrul didactic și elevi sau studenți, care urmăresc **obținerea unor rezultate de învățare** sau **colectarea de informații** necesare unui demers evaluativ printr-o **succesiune de întrebări și răspunsuri**, într-un context în care profesorul deține un **înalt nivel de control** asupra situației.

METODA DIALOGULUI

Avantaje ale utilizării metodei dialogului

În general vorbind, **avantajele deja menționate** cu referire la **metoda discuției dirijate** sunt de actualitate pentru metoda dialogului, **cu excepția referirilor** la dezvoltarea unui climat favorabil intercunoașterii și cooperării între membrii grupului.

Față de cele deja menționate, este de subliniat faptul că **structurarea mai evidentă** a situației de învățare și controlul exercitat la un nivel superior de cadrul didactic permit utilizarea convorbirii **pentru colectarea de informații la nivel individual**, privind nivelul de performanță în stăpânirea unor rezultate de învățare specifice.

METODA DIALOGULUI

Tehnici caracteristice

Tehnica înlănțuirii întrebărilor

Tehnica presupune renunțarea la supraevaluarea inspirației de circumstanță și pregătirea din timp a **seriei de întrebări** care, împreună cu răspunsurile furnizate de elevi sau studenți, să favorizeze fie **obținerea rezultatelor de învățare** dorite, fie **colectarea unor date de evaluare** cu niveluri acceptabile de validitate și fidelitate.

METODA DIALOGULUI

Tehnici caracteristice

Tehnica folosirii unor tipuri de întrebări adecvate rezultatelor de învățare dorite

Tehnica presupune pe de o parte, utilizarea preferențială a **întrebărilor deschise în legătură cu rezultate de învățare de înaltă complexitate** și a **întrebărilor închise pentru rezultate de învățare de redusă complexitate**.

Pe de altă parte, tehnica presupune **diversificarea tipologiei întrebărilor formulate** de cadrul didactic, pentru a realiza un “acord fin” între întrebări și rezultatele urmărite. Între tipurile de întrebări utilizabile din această perspectivă pot fi menționate:

METODA DIALOGULUI

Tehnici caracteristice

- *Întrebări de clarificare a sensului:* Ce înțelegeți prin ... ?
- *Întrebări de elaborare:* Se pot spune mai multe în legătură cu ...?
- *Întrebări care solicită argumente:* Ce ne determină să credem că ...?
- *Întrebări factuale:* Câte tipuri de temperamente a identificat Hippocrat?
- *Întrebări care solicită exemple:* Vă aduceți aminte o situație concretă de acest tip?
- *Întrebări de demonstrare:* Poți să nu arăți cum ai reacționa într-o asemenea situație?

METODA DIALOGULUI

Tehnici caracteristice

Tehnica sancționării imediate a răspunsurilor

Tehnica presupune ca profesorul să **reacționeze imediat** la fiecare dintre răspunsurile primite, fie prin **încurajări verbale sau gestuale**, fie prin **aducerea corecțiilor necesare** pentru răspunsurile eronate.

METODA DIALOGULUI

Tehnici caracteristice

Tehnica dozării timpilor de răspuns

Tehnica presupune ca, în funcție de obiectul și complexitatea întrebării, să ofere **un timp de gândire pentru pregătirea și formularea răspunsului.**

Timpul astfel alocat **nu va depăși două minute**, chiar și în cazul unor întrebări foarte dificile.

METODA DIALOGULUI

Tehnici caracteristice

Tehnica asigurării unui suport perceptiv pentru întrebări

Tehnica presupune utilizarea unor modele, acțiuni demonstrative, vizualizări sau înregistrări video și sau audio ca **suport sau ca obiect** al unor întrebări.

METODA DIALOGULUI

Tehnici caracteristice

Tehnica solicitării unor răspunsuri pe fond acțional

Tehnica presupune solicitarea unor răspunsuri care **să nu fie exclusiv verbale**, ci să presupună demonstrarea unor abilități de diferite niveluri de complexitate.